

Ontstaan van de Arabo-Fries

Het Arabo-Friese ras is een jong, veelbelovend ras. In oktober 2006 werd door het ministerie van landbouw het ras officieel erkend en werd het stamboek opgericht, namelijk het EAFS (Europees Arabo-Fries Stamboek).

Om een duidelijk beeld te vormen van de oorsprong van het Arabo-Fries paard blikken we zeer bondig terug op de geschiedenis van het Friese ras.

Het Friese paard was lange tijd het favoriete ridderpaard. Door de Spaanse bezetting tijdens de 80- jarige oorlog was er veel inmenging van Arabisch bloed. De Friese paarden werden in het leger ingezet. Ze waren nuchter in het hoofd, herkenbaar aan hun kleur (zwart of wit) lange manen, volle staart, knieactie, snelheid en uithouding.

Eind 19de eeuw werd de Fries een statussymbool voor rijkere landbouwers die met veel pracht en praal op zondag met hun sjees naar de kerk reden.

Als landbouwpaard diende de Fries het onderspit te delven voor het veel sterkere trekpaard en later voor de tractor. De economische veranderingen waren een ramp voor het voortbestaan van het Friese ras.

Gelukkig kan het Friese ras vandaag de dag trots zijn op zijn nakomelingen dankzij een verstandig fokprogramma.

Met de opkomst van de mensport, begin jaren zestig was er veel vraag naar wendbare, soepele, snelle paarden. Vele mannen maakten de stap naar warmbloedpaarden. De zuivere Fries diende het af te leggen wegens een ontoereikende uithouding. Wereldkampioen Tjeerd Velstra moest met pijn in het hart overschakelen naar warmbloeden of het strijdtoneel verlaten. Vele mannen volgden zijn voorbeeld.

Het was duidelijk: er was opnieuw noodzaak aan Arabisch bloed om een nieuwe weg naar prestatiefokkerij in te slaan.

Initiatiefnemers en pioniers van het Arabo-Friese ras, namelijk professor Hillner uit Duitsland en Dhr. Rudolph Krudop uit Nederland, begonnen mooie Friese stermerries te kruisen met de beroemde Arabische hengsten, Gharib en Hamid. Professor Hillner fokte de prachtige hengst Ras uit de beroemde Arabische hengst Gharib met de Friese stermerrie Gelbricht en de mooie Rachel, dochter van dezelfde Gharib met Diana van Rusticana.

Na het overlijden van Dhr. Krudop kwam het fokproces even stil te liggen.

De paarden van professor Hillner werden overgenomen door de Nederlander Cor Driessen, in die tijd een actief lid van het NRPS-stamboek. Zijn broer Jan Driessen was jaren een kenner van zuivere Friezen.

Beide broers fokten afstammelingen van Ras en Rachel, die in de internationale mensport gespot werden. Jan Driessen richtte in 2004 het EAFS op samen met Jef Aerts, toen noch een vereniging en was voorzitter t.e.m 2009, voorzitter van de foktechnische commissie , en bezieler van het nieuwe Arabo-Friese ras en later van het erkende Europese Arabo Friezen Stamboek (EAFS). In 2009 is hij uit het bestuur van het EAFS gestapt wegens problemen met zijn gezondheid.

De kruising van een Arabier met een Fries heeft als doel het ras te veredelen en paarden te fokken die ook op hoog niveau kunnen presteren in de verschillende sportdisciplines zoals dressuur, mensport, endurance, trec...

Bij het fokken van Arabo-Friese paarden wil het stamboek de uithouding van het Arabische paard combineren met de werkwillegheid en het nuchtere, fijne karakter van het Friese paard. We beogen het uitzicht van een elegant sportpaard met een zwarte vacht. De Arabo-Fries is tevens een uitstekend recreatie paard met een prachtig karakter, zeer verstandig en heel werkwilleg.

Hierin is het stamboek geslaagd. Kijk naar het vierspan van de Belgische maner Gert Schrijvers die met de Arabo-Friese afstammelingen van Ras en Rachel, 10 jaar lang bewees prima in de wereld top tien van de Koninginnenreeks (de vierspanpaarden) mee te draaien.

Momenteel lopen er internationaal, in dressuur, mensport en trec prachtige Arabo-Friese paarden die hun kwaliteiten nu bewijzen, een teken dat het goed gaat met dit ras.

Laten we dit prachtige ras verder de status geven die het verdient en opbouwend werken naar goede producten toe, volgens onze foktechnische doelstellingen.